

Kitab Daniel - Nomer Sanga Puluh Papat

Mbabar Kerangka Kenabian: Mangertèni Telung Kakuwatan kang Nuntun marang Armagedon

Jeff Pippenger

2024-02-27

Kerangka profetik ingkang dipunginakakaké déning William Miller punika inggih struktur saking kalih kakuwasan ingkang ndadosakaké karusakan, yaiku Roma kaping lajeng katindakaké déning Roma kapausan. Kerangka profetik ingkang dipunginakakaké déning Future for America punika inggih struktur saking tigang kakuwasan ingkang ndadosakaké karusakan, yaiku Roma kaping lajeng Roma kapausan, lan salajengipun Protestanisme murtad. Tigang perwujudan Roma punika inggih tigang kakuwasan ingkang ndadosakaké karusakan, yaiku naga, kéwan galak, lan nabi palsu. Kerangka punika kathah dipunmangertosi lumantar perlawanan ingkang kaaturaken nglawan pepadhang saking enem ayat pungkasan ing Daniel pasal sewelas, ingkang kabikak segelipun nalika wekdal pungkasan ing taun 1989.

Kalih manifestasi Rome ingkang kapisan ngenali tatanan profetis saking Rome modern, yaiku manifestasi Rome ingkang kaping tiga lan pungkasan. Rome modern ngenali structuring kakuwasan panguya-aya pungkasan ingkang kaping tiga, ing dinten-dinten pungkasan. Inggih sesambetanipun caket, nanging cetha bentenipun, yaiku tiga manifestasi Babil. Inggih kapisan punika Babelipun Nimrod. Inggih kaping kalih punika Babilipun Nebukadnezar lan Belsyazar. Kalih saksi profetis punika bebarengan ngenali ciri-ciri profetis saking Babil modern. Sanadyan ing satunggal tataran Rome modern lan Babil modern punika entitas ingkang sami, tiga manifestasi Babil punika ngenali rubuhipun Babil ingkang pungkasan, lan kumawantuning manungsa dosa.

Rubuhé Babil punika satunggaling prakawis ingkang ageng lan mligi wonten ing ramalan Kitab Suci, mekaten ugi kasombonganipun paus Roma. Ing Wahyu pasal pitulas, salah satunggaling malaékat ingkang nyiramaké pitu wewelak pungkasan rawuh kanthi mligi kanggé nedahaké paukumaning Babil, ingkang ugi dados ungkapan sanès saking rubuhipun.

Banjur ana salah siji saka pitu malaékat kang nyekel pitu bokor iku teka lan ngandika karo aku, pangandikané marang aku: Mrenea mréné; aku bakal nduduhaké marang kowé paukumaning sundel agung kang lenggah ana ing sadhuwuring banyu akèh: kang dadi kanca laku jina para ratu ing bumi, lan para pedununging bumi wis padha digawé mendem déning angguring laku jinané. Mulané aku digawa déning roh menyang ara-ara samun: lan aku weruh ana wong wadon lenggah ing sadhuwuring kéwan galak warna abang semu, kebak asmane pitenah, nduwèni pitu endhas lan sepuluh sungu. Wahyu 17:1-3.

Pakaryané malaékat iku kanggo nduduhaké marang Yohanes pangadilan tumrap wong wadon kang ana tulisan “MISTERI BABILON” ing bathuké.

Lan wong wadon iku kagemane kain ungu lan abang kirmizi, sarta dipaèsi nganggo emas lan watu-watu aji lan mutiara, nyekel tuwung emas ana ing tangane kang kebak sakehing kadurakan lan reregeding panggawene jina; lan ing bathuke ana asmane katulisan: RAHASYA, BABILON AGUNG, IBUNE PARA JINAHA LAN KADURAKANING BUMI. Lan aku weruh wong wadon iku mendem dening getihe para suci, lan dening getihe para martiré Gusti Yesus; lan nalika aku weruh dheweke, aku gumun banget kalawan kaéraman kang gedhé. Wahyu 17:4–6.

Piranti géopolitik kang dipigunakaké déning kapapaan ing dina-dina wekasan kanggo nganiaya wong-wong kang dianggep sesat déning dheweke, dilambangaké déning “sawijining kéwan warna abang kirmizi, kebak jeneng-jeneng pitenah, nduwèni pitung sirah lan sepuluh sungu.” Kasunyatan yèn dheweke nunggang ing ndhuwuré kéwan iku nuduhaké yèn dheweke nguwasani kéwan iku, kaya wong nunggang jaran nguwasani jarane.

Lan wong wadon kang kokdeleng iku yaiku kutha gedhé iku, kang mrentah ing atasé para ratu ing bumi. Wahyu 17:8.

“kewan wernané abang kesumba kang nduwèni pitu sirah lan sepuluh sungu” iku Roma modhèren, lan makili struktur géopolitik sing dienggo déning wanita mau nalika dhèwèké nganiaya umat Allah kang setya ing dina-dina wekasan. Wanita iku Babel modhèren, kutha gedhé sing nindakake laku jina lan mrentah para ratu ing bumi. Rong pawujudan pisanan saka Babel, kang diwakili déning Babel ing Purwaning Dumadi pasal sewelas, lan Babel ing Daniel pasal papat lan lima, njlèntrèhaké kasombongan lan rubuhipun Babel modhèren ing dina-dina wekasan. Wanita sing diadili ing Wahyu pasal pitulas iku Babel modhèren, lan kewan sing dipréntahi déning dhèwèké iku Roma modhèren. Dhèwèké wis nindakake laku jina karo para ratu, lan bebarengan wong-wong mau dadi satunggal daging.

Mulané wong lanang bakal ninggal bapané lan biyungé, lan bakal rumaket marang bojoné, sarta wong loro mau bakal dadi satunggal daging. Purwaning Dumadi 2:24.

Sanadyan loro iku siji, ana sawatara unsur kenabian saka Roma modern lan Babil modern kang dipisahaké ing Sabdaning Allah. Crita bab Babil modern, kaya kang diteguhaké déning loro seksi, yaiku Babel lan Babil, nyaritakaké bab kasombongané lan tiba pungkasané. Ing enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas, ratu saka lor dipigunakaké kanggo nglambangaké kapausan. Paus saka Roma iku wakil kadonyanipun Iblis.

“Kanggo njamin kauntungan lan kaluhuran kadonyan, gréja katuntun ngupaya sih lan panyengkuyungé para wong gedhé ing bumi; lan kanthi mangkono, sawisé nampik Kristus, dheweke kabujuk supaya nyerahaké kasetyan marang wakilé Sétan—uskup Roma.” *The Great Controversy*, 50.

Sétan kepéngin dadi Allah, lan gegayuhané yaiku ngrebut dhampar pulitik lan agamané Allah.

Kapriye tumibamu saka swarga, hé Lusinfer, putraning ésuk! Kapriye anggonmu kacemplungaké tumeka ing bumi, kowe sing ndadèkaké bangsa-bangsa dadi ringkih!

Awit ing sajroning atimu kowe wus ngandika: Aku bakal munggah menyang swarga, aku bakal ngluhuraké dhamparku ngungkuli lintang-lintangé Allah; aku uga bakal lenggah ana ing gunung pasamuwan, ing pérangan lor: aku bakal munggah ngungkuli pucuking méga-méga; aku bakal padha karo Kang Mahaluhur. Yesaya 14:12–14.

Sétan kapéngin ngluhuraké dhamparé (kang minangka pralambang pamaréntahan kraton), “ngungkuli lintang-lintang Allah.” Lintang-lintang Allah iku para malaékat, lan makili piranti pamaréntahané Allah. Sétan kapéngin “uga” lenggah “ing gunung pasamuwan, ing sisih lor.” Pasamuwan iku Gréja, lan papané ana ing Yérusalèm, kang dumunung ing sisih lor. Lenggah ing dhampar ana ing “sisih lor,” iku ateges dadi raja sisih lor. Kristus iku Raja Sisih Lor kang sejati, kang uga dadi Raja ngungkuli pamaréntahané Allah. Sétan kapéngin “dadi kaya Kang Mahaluhur.”

Kidung lan Masmur kanggo para putraning Korah. Pangeran iku agung, lan pantes dipuja kalawan sanget ana ing kutha Allah kita, ing gunung kasucene. Endah ing papané, dadi kabungahaning saindenging bumi, yaiku Gunung Sion, ana ing sisih lor, kutha Sang Prabu Agung. Allah kawuningan ana ing kraton-kratoné minangka pangungsèn. Jabur 48:1–3.

Wakil Iblis ing bumi iku uskup Roma (sang paus). Ing enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas, dipratelakake munggah lan ambruk pungkasan sang paus Roma, lan ing kono sang paus dipratelakake minangka raja saka lor. Panjenengane iku sirah Greja Katulik, lan tembung “katulik” tegesé universal. Supaya Iblis bisa niru kaloro dhamparé Kristus (politik lan agama), Iblis ngadegake Greja Katulik kanthi ancas nduwèni sawijining sistem agama saindenging jagad nalika dhèwèké miwiti personasié marang Kristus ing dina-dina pungkasan.

“Kompromi antarané paganisme lan Kekristenan iki njalari tuwuhé ‘manungsa dosa’ sing wis dinubuataké ing ramalan minangka wong sing nentang lan ngluhuraké awaké dhéwé ngungkuli Allah. Sistem agama palsu sing raseksa iku minangka karya agung saka kakuwasané Iblis—tugu pangéling-éling saka upayané kanggo njagong ana ing dhampar supaya mrentah bumi miturut karsané dhéwé.” *The Great Controversy*, 50.

Sétan mbangun sawijining sistem agama sadonya lan uga sawijining tatanan pulitik sadonya, kanthi ancas kanggo niru palsu loro dhampar panguwasa kang didhudhuki déning Sang Raja Lor kang sejati. Sepuluh raja ing Wahyu pitulas, kang karo wong-wong mau sundel iku laku jina lan nguwasani ing dina-dina wekasan, nggambarake kéwan galak kang nduwèni pitu sirah lan sepuluh sungu, kang dipréntah déning wong wadon kang ing bathuke katulisan BABILON. Ing pasal pitulas, sepuluh raja iku “sengit marang sundel iku, lan bakal ndadèkaké dheweke sepi lan wuda, lan bakal mangan dagingé, lan ngobong dheweke nganggo geni.” Mangkono pangadilané digambarake. Telung pepanthaning Babel iku ngenali tibane Babel kang pungkasan. Telung pepanthaning Roma iku ngenali tatanan pulitik kang dipréntah déning dheweke.

Pesen telu malaékat ing Wahyu pasal patbelas nyariosaken bab ambruking pungkasanipun Babil modern, mekaten ugi Daniel pasal sewelas, ayat patang dasa sekawan lan patang dasa gangsal. Ambruking pungkasanipun punika kasebat ing Wahyu pasal pitulas, nanging langkung mligi dipunrinci ing pasal wolulas. Gegambaran Daniel sewelas ngenani ambruking pungkasanipun Babil modern, sesarengan kaliyan ilustrasi saking pasal patbelas bab telu malaékat, lan katrangan ing pasal pitulas lan wolulas bab ambruking pungkasanipun punika, kedah dipunsarengaken, larik ing nginggil larik. Ing Daniel sewelas, ambruking pungkasanipun Babil modern dipuntenali kadadosan nalika piyambakipun boten nampi pitulungan.

Lan dhèwèké bakal ngedegaké kémah-kémah kratoné ana ing antarané segara-segara, ing gunung suci kang mulya; nanging dhèwèké bakal tekan ing pungkasané, lan ora ana wong kang bakal nulungi dhèwèké. Daniel 11:45.

Ing ayat sabanjuré Mikhael jumeneng, lan wektu sih-rahmat tumrap manungsa katutup. Ayat mau diwiwiti kanthi pangandikan, “Lan ing wektu iku.” Nalika Babil modern tiba, wektu sih-rahmat tumrap manungsa katutup, lan dhèwèké mati piyambakan. Malaékat katelu nandhani katutupé wektu sih-rahmat amarga malaékat iku nandhakaké yèn jagad wis kabagi dadi rong golongan wong: wong-wong kang nduwèni tandha kéwan, lan wong-wong kang nduwèni segelé Allah. Ing wektu iku, bebenduné Allah kasirnakaké marang Babil modern, lan marang wong-wong kang wis nampani tandha panguwasané.

Lan malaékat katelu ndherek wong-wong mau, ngandika kanthi swara sora, “Yèn ana wong nyembah kéwan galak iku lan reca gambaré, lan nampa tandhané ana ing bathuké utawa ing tangané, wong iku uga bakal ngombé anggur bebenduné Allah, kang kawutahaké tanpa campuran menyang tuwung paukumané; lan dhèwèké bakal disiksa nganggo geni lan belérang ana ing ngarsané para malaékat suci lan ana ing ngarsané Sang Cempé. Lan kumelun panyiksané munggah langgeng ing salawas-lawasé; lan wong-wong sing nyembah kéwan galak iku lan reca gambaré, sarta sapa waé kang nampa tandha asmané, ora bakal oleh leren awan lan bengi. Ing kéné ana kasabarané para suci: yaiku wong-wong kang netepi dhawuh-dhawuhé Allah lan imané Gusti Yésus.” Wahyu 14:9–12.

Ing Wahyu pasal wolulas, paukuman tumrap sundel gedhé digambaraké minangka paukuman kang lumaku saya maju, kang diwiwiti nalika angger-angger Minggu kang enggal rawuh ditetepaké, nalika swara kapindho nimbali wedhus gèmbalaning Allah liyané metu saka Babil. Ing ayat selikur, nutupé mangsa sih-kadarman dipratandhani, mula nuduhaké yèn ana sawatara mangsa wiwit saka angger-angger Minggu kang enggal rawuh ing Amerika Sarékat nganti Mikhaèl jumeneng, yaiku sawijining wewengkon wektu nalika paukuman Babil modhèren kalaksanan, sajroning mangsa panganiaya kang gedhé.

Lan ana malaékat kang kuwasa njupuk watu kaya watu panggilingan kang gedhé, banjur mbalangkaké menyang segara, karo ngandika, “Mangkono kutha gedhé Babel iku bakal diuncalaké mudhun kalawan kakerasan, lan ora bakal tinemu manèh ing salawas-lawasé. Lan swarané para pemain kecapi, para musikus, para peniup suling, lan para peniup

kalasangka ora bakal kaungokaké manèh ing kowé; lan ora ana manèh tukang apa waé, saka pakaryan apa baé, kang bakal tinemu ing kowé; lan swarané watu panggilingan ora bakal kaungokaké manèh ing kowé; lan pepadhanging lilin ora bakal madhangi manèh ing kowé; lan swarané pangantèn lanang lan pangantèn wadon ora bakal kaungokaké manèh ing kowé; amarga para sudagarmu iku para luhur ing bumi; amarga marga saka tenungmu kabèh bangsa wis kasasar. Lan ing njeroné tinemu getih para nabi, para suci, lan para wong kabèh kang dipatèni ana ing bumi.” Wahyu 18:21–24.

Pambuwangan watu mudhun, dipunsirepaké para juru musik lan para pandhe gawe, dipunpatèniné pepadang lilin, lan dipunsirepaké swarané pangantèn putri lan pangantèn kakung, kabèh iku minangka ungkapan ingkang kapundhut saking Prajanjian Lawas ingkang nglambangaken pungkasaning mangsa pangluwaran.

Nalika Daniel pasal sewelas, sacara kenabian dipasangake ing Wahyu pasal telulas lan patbelas, banjur loro perangan mau dipasangake ing pasal pitulas lan wolulas saka Wahyu, kita nemokake telung garis wangsit kang, ing antaraning bebener-bebener liyane, nggambarake rubuhe pungkasan Babil modhèrn. Saben siji saka telung garis mau makili salah siji saka telung kakuwasan rangkep telu sing nuntun jagad marang Armagedon. Daniel pasal sewelas ngenali kéwan iku (kepausan). Wahyu pasal telulas lan patbelas medharake sajarah sing padha, nanging saka sudut pandeleng nabi palsu (Amerika Sarékat). Wahyu pasal pitulas lan wolulas ngenali garis kenabian sing padha, nanging sajarah sing diwakili ana ing kono dipusatake marang naga (Perserikatan Bangsa-Bangsa).

Saben saka telung larik iku diwiwiti ing wektu wekasan taun 1798. Ayat patang puluh saka Daniel pasal sewelas diwiwiti nganggo tembung, “Lan ing wektu wekasan.” “Wektu wekasan” ing wiwitan ayat iku yaiku taun 1798, lan nalika ayat iku kalakon ing taun 1989, iku uga “wektu wekasan,” awit Gusti Yesus nggambarake wekasan kanthi wiwitan nalika Panjenengane karsa maringi tandha-asmané marang sawijining kasunyatan kang wigati. Sister White maringi katrangan marang kita manawa pasal telulas saka Wahyu uga diwiwiti ing taun 1798.

“Lan nalika Kepausan, sawisé dirampasi kakuwatané, kapeksa mandheg saka panganiaya, Yohanes nyumurupi ana kakuwatan anyar munggah kanggo nggemakaké swarané naga, lan nerusaké pakaryan kang padha bengisé lan nyenyamah. Kakuwatan iki, kang pungkasan bakal nglawan pasamuwan lan angger-anggeré Gusti Allah, dilambangaké déning kéwan galak kanthi sungu kaya cempe.” Signs of the Times, November 1, 1899.

Garis pitedahing ramalan kang diwiwiti ing ayat kaping patang puluh saka Daniel sewelas ing taun 1798, terus lumaku nganti mangsaning pacoban tumrap manungsa katutup nalika Mikhael jumeneng. Garis pitedahing ramalan kang diwiwiti ing taun 1798, “nalika Kepausan, sawisé dirampasi kekuwatane, kapeksa mandheg saka panganiaya,” lan iku dipungkasi déning amarahing Allah kang katibakaké marang wong-wong kang wis nampani “tetenger” panguwasa kepausan. Ing Wahyu pasal pitulas, nalika malaékat sowan marang Yohanes kanggo nuduhaké marang dhèwèké paukuman tumrap sundel kepausan, Yohanes

kaasta tekan pungkasane banget saka “ara-ara samun,” kang nglambangaké sajarah wiwit taun 538 nganti 1798. Kanthi kaprenahaké sacara kasukman ing taun 1798, Yohanes nyathet paukuman Babil modern, kang diwiwiti karo swara kapindho ing Wahyu wolulas, kang mratelakaké manawa kepausan wis ngebaki tuwung mangsaning pacobané, lan banjur paukumané terus lumaku nganti mangsaning pacoban katutup nalika watu gilingan kacemplungaké menyang segara.

Sawarèh sawarèh, telung larik iki nandhani rubuhipun pungkasanipun Babil modern, kang sampun nindakaken laku jina kaliyan para ratu saking Rum modern. Daniel pasal sewelas dados paseksi tumrap kapapaan, ingkang dipunlambangaken minangka ratu lor. Wahyu pasal telulas lan patbelas dados paseksi tumrap nabi palsu, dene pasal pitulas lan wolulas dados paseksi tumrap peran naga (para ratu sepuluh). Rangka kerja nubuatan ingkang dipunginakaken déning Future for America adhedhasar telu kakuwasan ingkang nuntun donya dhateng Armagedon.

Loro seksi saka Babel lan Babil ngenali ciri-ciri kenabian Babil modern. Loro seksi mau nyariosaken bab gumunggungé sawijining pamingpin kapapan, sing ngakoni awake Kristen lan lenggah ing Padalemané Allah, sarta martakaké awaké dhéwé minangka Allah. Loro seksi mau uga ngenali tibane kang pungkasan. Pangluhuraké awaké dhéwé déning paus lan tibane kang pungkasan, kaya kang dipratandhakaké ana ing telung perwujudan Babil, iku sing netepaké wahyu sajarah kenabian.

Lan ing wektu-wektu iku akèh wong bakal nglawan ratu kidul; uga para wong duraka saka bangsamu bakal ngluhuraké awaké dhéwé kanggo netepaké wahyu iku; nanging wong-wong mau bakal tiba. Daniel 11:14.

Kita badhé nerusaken panaliten kita ngenani tigang wujud pambabaripun Babilon ing artikel salajengipun.

Lan aku krungu swara liya saka swarga, ngandika, Metua saka ing dheweke, he para umat-Ku, supaya kowe aja mèlu nampa pandumaning dosa-dosané, lan supaya kowe aja kataman ing pageblug-pageblugé. Amarga dosa-dosané wus nggayuh tekan swarga, lan Gusti Allah wus ngèngeti sakehing pialané. Wangsulana dheweke kaya dheweke wus mbales marang kowé, lan tikelna marang dheweke kaping pindho miturut pakaryané: ana ing tuwung kang wis diisiné, isènana kanggo dheweke tikel pindho. Sakehing kamulyan kang wis diparingaké marang awaké dhéwé lan uripé kang kebak kenikmatan, semono iku uga kasangsaran lan sungkawa kang padha kaparingna marang dheweke: amarga dheweke ngucap ana ing atiné, Aku lenggah dadi ratuning praja, lan aku dudu randha, lan aku ora bakal weruh sungkawa. Mulané pageblug-pageblugé bakal tumiba ing sak dina, yaiku pati, lan pasambat, lan kaluwen; lan dheweke bakal sirna kabesmi déning geni: amarga kuwasa Gusti Allah, Pangéran kang ngadili dheweke. Wahyu 18:4-8.